

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201194
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218201194.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu: Y. Y., W.. X.X.XXXX, N. XXX, XXX XX N., práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 877 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 620,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 31.5.2018 na tunajší súd žalobu proti žalovanej, ktorou sa domáhal zaplata sumy 620,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a nároku na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/54/2015 sa úspešne domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa vyjadrenia žalobcu tunajší súd jeho žalobe v rozsudku zo dňa 24.6.2016 vyhovel. Rozsudok bol v rámci odvolacieho konania potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co/4/2017 zo dňa 15.6.2017. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 11.8.2017 a 15.8.2017 sa stal vykonateľným. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa v spore sp. zn. 5C/54/2015 zaoberal aj platnosťou rozhodcovskej zmluvy, ktorú posúdil ako neprijateľnú. Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 03146/14 zo dňa 20.10.2014, ktorým bol žalobca (v rozhodcovskom konaní žalovaný) zaviazaný k povinnosti zaplatiť okrem iného aj zmluvnú pokutu v sume 312,- Eur a poplatok za upomienku v sume 20,- Eur. Podľa tvrdení žalobcu sa žalovaná na základe neprijateľných zmluvných podmienok snažila získať naznačené plnenie, a to aj napriek tomu, že súdy vo vzťahu k iným spotrebiteľom rozhodli o takýchto neprijateľných podmienkach. Poukazujúc na § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) si žalobca voči žalovanej uplatňuje v tomto konaní primerané finančné zadostučinenie, ktoré má podľa neho sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu. Keďže žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/54/2015 úspešne bránil svoje práva, požaduje primerané finančné zadostučinenie v sume 620,- Eur, ku ktorej dospel sčítaním poplatkov (poplatok za úver v sume 288,- Eur + poplatok za upomienku v sume 20,- Eur) a zmluvnej pokuty v sume 312,- Eur, ktoré si voči nemu žalovaná uplatňovala. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudky krajského súdu sp. zn. 7Co/350/2015 zo dňa 31.3.2016 a sp. zn. 12Co/3/2015 zo dňa 10.12.2015.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní zo dňa 20.6.2018, v ktorom navrhla, aby súd žalobu zamietol. Podľa názoru žalovanej zákon o ochrane spotrebiteľa síce priznáva právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, ale tento inštitút prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práva nemožno napraviť inak. Žalovaná ďalej tvrdila, že pokiaľ sa na zmluvu uzatvorenú medzi ňou a žalobcom aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a ak lex specialis - zákon o ochrane spotrebiteľa neupravuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia, je potrebné použiť § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a náhradu ujmy určiť s prihliadnutím na jej závažnosť a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. V súvislosti s uplatňovaným nárokom žalobcu poukázala žalovaná na zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva ochranu a okrem toho aj na výklad slova „primerane“, ktoré je podľa viacerých prameňov potrebné pokladať za „vhodne“. Žalovaná zastáva názor, že žalobcovi žiadna ujma nevznikla a že priznaním primeraného finančného zadosťučinenia by bola spôsobená hrubá nerovnováha medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a veriteľa. Podľa žalovanej primerané finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo ako náhradu škody. Žalovaná tiež poukázala na to, že so žalobcom uzavrela celkovo 8 zmlúv a že žalobca mal v týchto prípadoch dostatočný priestor na to, aby si preštudoval zmluvné podmienky. Tiež tvrdila, že primerané finančné zadosťučinenie nesmie byť prostriedkom na ospravedlnenie ľahostajnosti spotrebiteľa, ktorý vstupuje do vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa zaujímal o svoje povinnosti. Okrem toho zdôraznila, že podstatou primeraného finančného zadosťučinenia je reparácia ujmy nemajetkovej povahy. Žalovaná ďalej uviedla, že aj keď zmluva je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, zmluvnú pokutu je potrebné vnímať ako inštitút, ktorý sa uplatňuje pri porušení zmluvných dojednaní. Okrem toho žalovaná uviedla, že žalobca je sám škodcom, keď jej dlhuje sumu 270,- Eur z celkovej sumy 300,- Eur priznanej jej rozsudkom tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 1C/207/2016. Žalovaná sa domnieva, že žalobca neodôvodnil priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 620,- Eur, ktorého výška podľa nej nemôže byť ani vyššia, ani totožná s bezdôvodným obohatením, ktoré je majetkovou ujmovou. Žalovaná okrem iného poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 139/2008 zo dňa 29.4.2008, podľa ktorého nebezpečenstvo vzniku ujmy musí byť reálne, a nie vyšpekulované a rozsah ujmy by nemal byť zanedbateľný.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/54/2015 zo dňa 24.6.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom krajského súdu sp.zn. 9Co/4/2017 zo dňa 15.6.2017, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1C/207/2016 zo dňa 30.8.2017, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 031146/14 zo dňa 20.10.2014, zmluvou o úvere č. 800501774 zo dňa 19.1.2012, vyjadrením žalovaného, vyjadrením žalobcu a prednesom právneho zástupcu žalobcu.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, tvrdil, že sú dané predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže žalobca bol ako spotrebiteľ úspešný v konaní, v ktorom uplatňoval svoje práva voči žalovanej ako dodávateľovi. Poukázal na to, že primerané finančné zadosťučinenie plní satisfakčnú funkciu - uspokojenie spotrebiteľa, sankčnú a odradzovaciu funkciu vo vzťahu k dodávateľovi, aby sa obdobných konaní nedopúšťal v budúcnosti voči iným spotrebiteľom. Zopakoval, že k sume 620,- Eur dospeli sčítaním poplatku za úver v sume 288,- Eur, pričom o tomto poplatku sa zmienil tunajší súd v spore sp. zn. 5C/54/2015, keď konštatoval, že úver zo zmluvy č. 800501774 zo dňa 19.1.2012 je bezúročný a bez poplatkov. K tejto sume pripočítal žalobca sumy, ktoré boli žalobcovi (v tomto spore žalovanej) priznané v rámci rozhodcovského konania, a teda zmluvná pokuta v sume 312,- Eur a poplatok za upomienky v sume 20,- Eur.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že všetky okolnosti tohto prípadu pôsobili naňho stresujúco, keď musel chodiť po súdoch a vypisovať.

7. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 5C/54/2015-96 zo dňa 24.6.2016 vyplýva, že súd vo veci samej určil, že úver zo zmluvy o úvere č. 800501774 uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.1.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.1.2012, č. 800501774, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 10, a to v časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom krajského súdu sp. zn. 9Co/4/2017 zo dňa 15.6.2017. Súd zdôrazňuje, že v odôvodnení označeného rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná, a preto nemohla

založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie, a teda rozhodcovský rozsudok je potrebné pokladať za nulitný, neexistujúci akt.

8. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. v rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03146/14 zo dňa 20.10.2014 vo výroku okrem iného zaviazal žalovaného (v tomto prípade žalobcu) zaplatiť žalobcovi (v tomto prípade žalovaná) zmluvnú pokutu v sume 312,- Eur a poplatok za upomienku v sume 20,- Eur, a to všetko na základe zmluvy o úvere č. 800501774 zo dňa 19.1.2012.

9. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 1C/207/2016 zo dňa 30.8.2017 uložil žalovanému (v tomto prípade žalobcu) zaplatiť žalobcovi (v tomto prípade žalovaná) sumu 300,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z uvedenej sumy od 23.1.2013 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Aj v danom prípade išlo o nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. 800501774 zo dňa 19.1.2012.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o vyššie citované zákonné ustanovenie, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok krajského súdu sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 7.12.2017).

13. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

14. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

15. Žalobcovi súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 620,- Eur tak, ako požadoval. Súd mal na zreteli satisfakčnú funkciu tohto inštitútu. Je nepochybné, že žalobca ako spotrebiteľ uzavrel so žalovanou ako dodávateľom dňa 19.1.2012 zmluvu o úvere č. 800501774, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi úver vo výške 300,- Eur, ktorý bol žalobca povinný vrátiť navýšený o poplatok v sume 288,- Eur, teda v celkovej sume 588,- Eur. Tento úver bol v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/54/2015 vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. V spore vedenom pod sp. zn. 1C/207/2016 bola žalovanej priznaná suma 300,- Eur so zákonným úrokom z omeškania. V rozhodcovskom konaní bola žalovanej priznaná aj zmluvná pokuta v sume 312,- Eur a poplatok za upomienku v sume 20,- Eur. V naznačených súvislostiach je súd toho názoru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 620,- Eur je primerané tomu, akým následkom z dôvodu nesplácania úveru bol žalobca vystavený. V tomto prípade neobstojí argument žalovanej, že žalobca s ňou ako dlžník uzavrel až 8 zmlúv a že mal dostatočný priestor na to, aby sa oboznámil s podmienkami zmluvného vzťahu a to, že do vzťahu vstúpil bez ich znalosti, považuje za prejav ľahostajnosti. Súd práve naopak má za to, že uzavretie 8 zmlúv žalobcom so žalovanou vypovedá a jeho životnej situácii. Súd považuje za všeobecne známu skutočnosť, ktorú netreba nejako zvlášť dokazovať a predstavovať, že uzatváranie takýchto spotrebiteľských zmlúv je v réžii dodávateľov, keď spotrebiteľ aj za cenu neprijateľných zmluvných podmienok podstúpi diktát zo strany dodávateľa vo forme predpísanej zmluvy v snahe získať úver, ktorý je následne použitý na uspokojenie (v prevažnej väčšine prípadov) základných životných potrieb. Súd nemohol ostať voči takýmto zisteniam ľahostajný.

16. Okrem toho súd zohľadnil aj sankčnú funkciu, predovšetkým preventívnu zložku priznania finančného zadosťučinenia, aby dodávateľa odradil od obdobných konaní, ktoré by mohli v budúcnosti nastať. Žalovaná sa bránila tým, že na základe predmetnej zmluvy o úvere bol žalobca súdom zaviazaný na vrátenie poskytnutého úveru v sume 300,- Eur, z ktorej jej uhradil len 30,- Eur. Na druhej strane však žalobca požaduje titulom primeraného finančného zadosťučinenia sumu 620,- Eur. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné dodať, že nemožno akceptovať, aby žalobca ako spotrebiteľ bol vystavený „nároku“ žalovanej na zaplatenie poplatku za úver v sume 288,- Eur pri úvere 300,- Eur a v rozhodcovskom konaní dokonca aj zmluvnej pokute a ďalšiemu poplatku. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že slabšia strana sporu bola postavená „zoči voči“ nárokom žalovanej v neprimeranej výške. Na druhej strane sa však žalovanej ako dodávateľovi javí priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi v sume 620,- Eur ako neakceptovateľné. Ponímanie spravodlivosti z takéhoto uhľa pohľadu žalovanej považuje súd za drakonické. Práve titulom sankčnej (preventívnej) funkcie finančného zadosťučinenia považuje súd priznanie sumy 620,- Eur žalobcovi za primerané.

17. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, ani zneužitie práva.

18. Súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume, ktorá je matematicky zhodná s tým, čo žalobcovi reálne hrozilo pri nesplnení povinnosti splácať úver. Z tohto pohľadu súd vyhodnotil argument žalovanej o tom, že primeraným finančným zadosťučinením sa má kompenzovať nemateriálna ujma, ktorá vznikla, a nie ujma majetková. Nie je totiž vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére.

19. Súd v danom prípade zväžil všetky okolnosti prejednávanej veci a dospel k názoru, že je potrebné žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Tým súd odpovedal aj na tvrdenie žalovanej o tom, že pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné zohľadniť závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo (k tomu bližšie pozri odôvodnenie tohto rozsudku v bodoch 15. a 16.).

20. Žalovaná uplatnila aj námietku o tom, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy len v prípadoch, ak porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej

podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.